

Co je člověk ?

Ne, nebojte se, nebudu citovat žádné teologické ani filosofické traktáty, ale budu vycházet ze zcela moderních "vědeckých teorií, vysvětlujících složení člověka. Pouze materialističtí dogmatici vidí v člověku jen jeho hmotné tělo a všechny duševní vlastnosti přičítají jeho mozku. Naproti tomu zde jsou všechny náboženské tradice, dle nichž je člověk tříložkovou bytostí, obsahující tělo, duši a ducha. Poznáním těchto "skrytých skutečností" se nezabývají jen teologové, ale dokonce akademici! Diletantem se snad neodvážíte nazvat konsultanta OSN, akademika prof. Alberta Ignatěnka, Drsc., z jehož prací m.j. tato stať vychází. Jeho díla byla oceněna řadou prestižních cen a o jeho práci bylo napsáno na 1000 článků. Prof. Ignatěnko přednášel již ve 22 státech po celém světě. O jeho serióznosti tedy může pochybovat pouze příznivec nechvalně známého klubu "Sysifů". Pro srovnání však uvádím i "klasické" theosofické názory Dr. Rudolfa Steinera, zakladatele Anthroposofické společnosti. Jeho nadčasové myšlenky jsou dodnes platné a bude jim věnována i další samostatná úvaha.

Neviditelné složky lidského těla

Pokud se začneme hlouběji zamýšlet nad podstatou lidského organismu a jeho funkcemi, dospějeme po jisté době k přesvědčení, že o člověku toho vlastně mnoho nevíme. Aspoň v tom případě, pokud studujeme pouze odbornou medicínskou literaturu. Vezmeme-li si kteroukoli učebnici studenta medicíny, zjistíme, že všechny obsahují velmi detailní popisy lidského organismu, včetně všech chemických a fyzikálních procesů, které v něm probíhají, asi jako v návodu k obsluze a údržbě automobilu. U automobilu se dočteme, že pokud máme v pořádku všechny provozní náplně a podaří se nám nastartovat, můžeme jet. Co je však tím motorem u člověka? Jakým způsobem dochází k jeho „zprovoznění“? O tom se již odborná lékařská literatura nezmiňuje, pro ni začíná nový život splynutím spermie a vajíčka. Některé obory, jako psychiatrie a psychologie hovoří o duševních chorobách resp. poruchách, přesto zde definici duše nenalezneme. Jako zcela samozřejmý fakt však duši každý uznává, protože toto slovo každodenně mnohokrát používá. Vždyť jen v každém podrobnějším slovníku nalezneme desítky pojmů odvozených od duše: duševní práce i duševní pracovník, duševní zaostalost, choroba i zdraví, duševní rozpoložení, stav, vlastnictví i potrava. Stejná je situace se slovem „duch“. Existuje duchaplnost i duchaprázdnost, duchapřítomnost, duch národa, duch doby i okamžiku, duchovnost a duchovenstvo atd. Co se nedozvíme v lékařských knihách, dočteme se v jiném druhu literatury, esoterických, okultních, náboženských, filosofických, etnografických a dalších knihách. Po prostudování řady knih zjistíme, že neexistuje jednotný názor na duši (a celý nehmotný svět). Nezbyvá než vybrat si to, co mají všechny teorie společné a co lze zjistit i na základě vlastní zkušenosti, z projevů duše v našem hmotném světě.

Duše - latinsky anima:

Lidé si od pradávna představovali duši jako jemnou prchavou látku, která je součástí těla, jako jeho životní projevy. Platón poprvé oddělil pojem duše od těla a jeho závěry opět rozpracoval Aristoteles, který považoval duši za oživující a formující princip živého organismu. Také názory Tomáše Akvinského, který poznal, že duše může existovat nejen ve spojení s hmotným tělem, ale i zcela nezávisle v nehmotném světě, znamenaly pokrok. V novodobých filosofických směrech se vyskytuje mnoho dalších pojmových výkladů duše směřujících buď k materialistickému pojetí, kde duše je jen projevem hmoty, či spiritualistickému pojetí, kde tělo jest jen projevem duše. Psychologie pak začala považovat duševní projevy za pouhé

nervové a mozkové procesy. Kvalita jednání by pak závisela pouze na nějakých chemických pochodech v mozku a informacích v paměti. Fyziologie však nedokáže vysvětlit celou řadu objektivně pozorovaných jevů, podporujících spíše hypotézu nezávislosti ducha a duše na hmotném těle. V každém případě však existenci ducha a duše nebudeme moci fyzikálně prokázat, ani tedy nemůžeme hovořit o jejich velikosti, kvalitě, tvaru, barvě apod. Jejich existenci však můžeme dostatečně prokázat nepřímou - na základě jejich projevů.

Tímto způsobem byla vytvořena celá řada teorií o duchu a duši a záleželo pouze na systematickosti zkoumání všech projevů a fantazii duchovního badatele, k jakému konečnému řešení dospěl. Klasikem je zde theosof, filosof, antroposof i okultista Dr. Rudolf Steiner, jehož díla dnes znovu vycházejí. Steinerův výklad pojmů ducha a duše je i dnes srozumitelný pro většinu lidí, kteří se dosud těmito nehmotnými složkami člověka nezabývali. Proto zde aspoň stručně uvedu základní Steinerovy závěry, vyjádřené však již moderním jazykem a s pomocí novějších vědeckých poznatků, týkajících se hmotného těla.

Podstata člověka dle Dr. Steinera:

I. Tělesná podstata člověka.

Je tvořena tělem složeným z jednotlivých buněk, které dle svých druhů a seskupení tvoří jednotlivé orgány lidského těla (kosti, svaly, vnitřnosti, cévy, nervy atd.). Všechny buňky se skládají z molekul (organických látek) a atomů základních prvků. Chemické složení těla je dnes přesně známo, rovněž tak byly prostudovány všechny druhy buněk a tkání i jejich funkce. Většina buněk se neustále obnovuje, staré odumírají a jsou nahrazovány novými, stejné kvality a funkce. Tento proces je však čímsi narušován a proto vznikají choroby organismu, kde za chorobu, kterou trpí každý organismus je možné považovat i proces stárnutí. Nejnebezpečnější porucha tvorby buněk je zřejmě rakovina. Skutečné příčiny chorob však věda dosud neodhalila, dnes léčíme tedy následky poruch, ale nikoli jejich příčinu. Tvzení vědců o škodlivosti některých látek pro lidský organismus sice prokázalo souvislosti mezi jejich působením (cigarety, chemikálie v potravě a ovzduší aj.) a vznikem chorob, nedokážeme však stanovit, proč někdo onemocní a někdo ne. Výhradně tělesným projevem je např. metabolismus nebo nepodmíněné reflexy.

II. Duševní podstata člověka.

Její podstatou je kvalita a způsob vnímání vnějších podnětů, čili smyslové počítky. Kvalita vnímání i hodnocení vztahu k podnětům je u každého člověka různé. Každému se líbí jiná barva, jiný tvar, jiný předmět, jiná hudba, jiná žena, jiná vůně atd. Smyslový počitek není jen záležitost nervových receptorů, větší význam zde hraje hodnocení vjemu. Důsledkem vjemů je zpětné působení na zevní prostředí, jehož kvalita a způsob záleží na našem rozhodnutí. Tak jako proudí do duše z vnějšího prostředí dojmy a pocity, tak duše vyjadřuje navenek svůj stav pomocí grimas, řeči, gest a dalších projevů svobodné vůle.

III. Duchovní podstata člověka.

Určitě mi dáte za pravdu, že člověk nejedná bezmyšlenkovitě, bezcílně, pudově, ale převážně rozumově. Nebo by aspoň měl. Pudové chování převažuje u zvířat, automatické životní projevy jsou vlastní všem živým formám - rostlinám, zvířatům i člověku. Pouze u člověka však pozorujeme vyšší formu cílevědomého chování, sestávající z neustálého příjmu a hodnocení informací, jejich porovnání se zkušenostmi a vytváření nových způsobů jednání. Toto se nejvíce projevuje v tzv. umělecké tvorbě. (Literatura, hudba, výtvarné umění.)

Neznám případ, že by zvířata tvořila umělecká díla vědomě, i když některé jejich výtvořiny v nás umělecké vjemy probouzejí (ptačí zpěv, pavučina apod.). Všechny tyto individuální projevy náleží lidskému duchu. Zcela automaticky je to používáno v ustálených spojeních - velký duch, zaostalý duch, umělecký duch, primitivní duch apod. Duch je tedy kvalitativní složka člověka, jeho vědomí, jeho já.

Vazby mezi jednotlivými složkami člověka.

Z předchozího výkladu je zřejmé, že k dokonalé funkci člověka během života je třeba součinnosti všech jeho složek. I když samostatná existence složek není vyloučena, člověk bez součinnosti všech složek není funkční. Bylo nezvratně dokázáno, že za určitých okolností dochází k oddělení duše a ducha od těla (stavy blízke smrti, klinická smrt), kdy fyziologické pochody v těle jsou uměle udržovány za pomoci přístrojů - krevní oběh, řízené dýchání a stimulace srdeční činnosti. Tělo zpravidla nereaguje na vnější smyslové podněty, ale duše přesto vnímá! Pokud se lékařům podaří takto uměle při životě udržovaného člověka oživit, ten obvykle vypovídá o oddělení svého vědomí od těla, o možnostech své duchovní podstaty cestovat v prostoru i čase a naopak nemožnosti ovlivnit procesy ve hmotném světě. (Viz kniha „Život po životě“ doktora Moodyho aj.). V uměle udržovaném organismu „cosi“ chybí - projevy svobodné vůle, citové vjemy atd. - tedy právě ony již zmíněné projevy ducha a duše.

Mnozí z vás, v duchu školních znalostí, či oficiálního vědeckého názoru mohou o „nehmotných“ složkách člověka pochybovat. Důkaz jejich existence je však velmi triviální. Z obecné teorie systémů vyplývá, že každý systém musí mít nějaké řízení dle přesných pravidel, jinak se stane pouze chaotickou směsí molekul. Rovněž tak tento počítač by byl bez software, jímž je operační systém (v lidském těle duše) a soubor všech programů a dokumentů (v lidském těle duch) pouhou hromádkou železa, čili hardware. Lidské tělo je pouze hardware, které se bez software během několika let rozpadne. (Kostře to trvá o něco déle.) Analogie funkce člověka a počítače je natolik přesná, že je až děsivá. Proto se vyskytují myšlenky o tom, že jsme jen uměle stvořené bytosti nějakou vyšší inteligencí, jsme pouhými otroky Bohů. Možná, že to není tak daleko od pravdy. Všechny staré filosofické nauky praví, že nejpodstatnější je poznat sama sebe, uvědomit si svoji podstatu, smysl a cíl. Toto je ten podstatný rozdíl mezi počítačem a člověkem. Tvrdím, že počítač nemá vlastní ego a tedy si nikdy sám sebe nemůže uvědomit. Je to jen mechanické zařízení, vylepšená kalkulačka. Jeho „intelekt“ závisí pouze na intelektu a schopnostech programátorů – jak si lze velmi lehce ověřit. Většina lidí totiž funguje v podstatě jako naprogramovaný počítač. Honí se za penězi, majetkem, smyslovými požitky, slávou a jinými pomíjejícími hodnotami. Kdo nás takto naprogramoval? Výchova! Výchova v daném společenském systému nás odnaučuje myslet, nutí nás přijímat názory politiků a vědců a televizních reklam, jako jediné správné. Pouze málokdo se dokáže tomuto systému vzepřít a uvědomit si skutečné poslání a možnosti člověka.

Kde je obsaženo vědomí?

Skeptikové zde budou namítat, že člověk má přece mozek, což je nedokonalejší a nejsložitější orgán v lidském těle, kde jsou uloženy všechny znalosti a vzpomínky. Mozek nám zajišťuje naši individualitu. Opravdu?

V odborných lékařských knihách je popisována celá řada případů, kdy lidé normálně žili a mysleli **bez mozku** ! Na tento šokující fakt se obvykle přišlo až při pitvě. (Tito lidé se zpravidla nedožili vyššího věku.) Toto vede nutně k závěru, že mozek není orgánem paměti a vědomí, ale pouze řídicím centrem tělových orgánů, přičemž i tato funkce může být

"rozptýlena" do dalších nervových center. Jicchak Bentov vyslovil názor, že "mozek je jen zesilovačem myšlenek, nikoliv jejich zdrojem"....

Kde tedy hledat centrum myšlení? Věda tuto odpověď zatím nezná, ale všichni starověcí filosofové a dnešní "oduševnění" lidé to vědí. Odpověď je v dalších neviditelných energetických tělech - obalech hmotného těla, které můžeme zjednodušeně nazývat duší. Existenci těchto struktur můžeme dokázat logickými dedukcemi, ale dnešní technika již umožňuje zachytit i fyzikální důkazy existence takovýchto energetických struktur. Není v tom žádná mystika ani zázrak. Každá učebnice fyziky dnes říká, že energie a hmota jsou též podstaty a jedna forma se mění ve druhou, při zachování celkového množství obou forem. Nechceme-li opustit pole hmotné reality, musíme za součást naší reality považovat i všechny druhy polí - elektrické, magnetické, gravitační, i všechny druhy záření, které se zpravidla liší jen vlnovou délkou - frekvencí kmitů. Budeme-li chtít definovat, co je všem těmto kategoriím společné a co je všechny rozlišuje, dospějeme k pojmu **informace**. Informace je základem všeho! Informace představuje kvalitu, hmota a energie kvantitu, jedno bez druhého není možné. V každé hmotě a záření je obsaženo jisté množství informace - třeba jen ta o atomové struktuře, určující vlastně druh hmoty - prvku. Přeneseme-li informaci na nějakou strukturu, stává se z ní na základě informace nová struktura.

U živých organismů uvádíme jako nositele dědičné informace DNA, v audio-vizuálních médiích je nositelem informace elektromagnetické vlnění, nejznámějším nositelem informace je kniha. Abychom mohli informaci vnímat a uplatnit, musíme ji umět přečíst a přeložit do pojmů, kterým rozumíme. Pokud neumíte japonsky, je vám japonská encyklopedie platná "jako mrtvému zimmník". Pokud neumíme přečíst informaci z mozkových buněk, nemůžeme se domnívat, že tam nějaká je. Pokud neumíme přečíst informaci z energo-informačního pole kolem lidského těla, domníváme se, že nic takového neexistuje. Pardon! Věda to neumí, většina léčitelů a věstců to umí. Ostatní lidé to v jisté míře umí také, ale neuvědomují si to, hovoří o pocitech, instinktech, sympatiích, odporu apod. Pokud bychom zevrubně zkoumali všechny tajemné a nevysvětlitelné jevy, dospěli bychom k závěru, že vše se dá vysvětlit na základě vnímání informací z nejrůznějších "skrytých" zdrojů. To, že některé informace vnímáme - „čteme“ a některé ne je závislé výhradně na způsobu kódování informací. Nejjednodušší je opět představa písemného zakódování informací. Mateřskému jazyku rozumí každý, angličtině mnoho našinců, japonštině málokdo a písmo Voynichova rukopisu jsme dosud nepřečetli. Stejně „nečitelná“ je pro většinu lidí informace v energo-informačním poli. Problém je tedy pouze v dekódování informace! Dá se předpokládat, že zákon zachování hmoty (a energie) platí i pro informaci. Informace nezaniká, pouze se přeměňuje! To by ovšem znamenalo, že pokud je ve vesmíru konstantní množství hmoty, je zde i konstantní množství informace. Nebo je možná přeměna informace na hmotu a energii a naopak? Na základě jednoho z nejuniverzálnějších zákonů zřejmě ano. Dokonce existuje i pojem pro celkové množství informace, obsažené ve vesmíru. Je to....Bůh! Ten je však zakódován tak dokonale, že je pro nás nepoznatelný. Pokud vám pojem "Bůh" příliš připomíná něco náboženského, používejte pro "to" pojmy kosmický rozum, absolutní rozum, absolutní pravda či Stvořitel nebo energo-informační pole. Existenci čehosi, co je kódovanou informací se daří dokazovat i vědeckými metodami. Např. srovnáním matematického modelu lidské řeči, složené ze slov a písmen s genetickým kódem, tvořeným sekvencemi "písmen" A,T,G,C (adenozin, tymidin, guanozin, cytidin), dospěli vědci k závěru, že jejich uspořádání je podobné - genetický kód tedy obsahuje stejnou informaci, jakou je možné vyjádřit slovy. Což mi připomíná biblické "Na počátku bylo slovo.....". Jinak řečeno - na počátku byla informace. Je-li informace tou základní podmínkou existence čehokoli, je s tím rozřešen i problém - Co bylo dřív: slepice nebo vejce? Odpověď je: "Na počátku byla informace o slepici i vejci". Tato informace vytvořila z pečlivě vybraných atomů první slepici, se všemi jejími vlastnostmi a pravděpodobně i kohouta, aby slepici oplodnil. Netvrdím, že to byla právě slepice, co bylo

stvořeno, ale rozhodně nevznikla slepice vývojem z plaza, nejsou zde jaksi nutné potřebné mezičlánky....

Pokud jste již připustili existenci tvůrčí inteligence, můžete číst dál. V opačném případě doporučuji psát redakci dopisy s doporučením, aby se autor nechal odborně vyšetřit.

Nehmotné informační struktury - neviditelná těla.

Ze všeho, co již bylo řečeno vyplývá, že informace je základním prvkem všeho. Co je však základní jednotkou informace? U hmoty hovoříme o základních "nedělitelných" elementech - atomech, případně elementárních částicích, kterých již bylo popsáno takové množství, že se zřejmě o elementární částice nejedná. Ve světě počítačů je základní jednotka známá - je to bit se stavem 0 nebo 1. Seskupení bitů tvoří bajt (byte), jehož pomocí, jako základního znaku "jazyka" počítačů vyjadřujeme každou informaci. Co je však základní jednotkou informace? Existuje vůbec? Profesor Ignatěnko nazval takovouto jednotku "informacion". tato jednotka nepředstavuje nějaký matematický pojem, ale obsahuje základní informaci o každém objektu. Podle Ignatěnka, který tuto informaci získal channelingem, mají tyto informační jednotky tvar komolých pyramid (proč?) a neustále rotují kolem své osy (kolmé k podstavě). Lépe si lze informacion představit jako holografický záznam, kde také z jediného bodu záznamového média lze příslušným postupem spatřit celý objekt - vzor. Jak známo, plošný hologram může zobrazit prostorové předměty, analogicky by prostorový informacion mohl zobrazovat i vícerozměrné objekty. Celý vesmír je zaplněn takovými informaciony, avšak my dosud nemáme technické zařízení, které by je dokázalo zachytit a reprodukovat. Přesto takovéto zařízení existuje - je biologické podstaty a je to vlastně každý organismus, s člověkem na vrcholu. Orgány, které informaciony zachycují a dekodují jsou také známy - jsou to čakry. Jimi dekodovaná informace je později zpracována hmotnými tělesnými orgány, zvláště mozkem. (Pojem čaker je snad každému čtenáři Skrytých skutečností znám.)

Každé tělo zachycuje a váže informaciony nejrůznějších kvalit a ukládá je v příslušných "paměťových" strukturách - nehmotných "informačních" tělech. Během života se obsah těchto "databank" stále doplňuje. Tato nefyzická těla nazýváme těla duchovní a rozlišujeme v nich několik základních typů. Všechna těla tvoří tzv. auru, citlivými lidmi viditelný zářící "oblak" energie kolem celého těla, charakteristické barvy, související s duchovními kvalitami člověka. Zde se zcela neshodují s rozdělením prof. Ignatěnka na 10 základních těl a další přechodová doplňující těla, ale spíše se přikláním k tradičním sedmi tělům, souvisejícím se sedmi základními čakrami. Tato těla netvoří nějaké oddělené "slupky", ale prostupují se tak, že každé další tělo obsahuje všechna předchozí "nižší těla. Aurická těla dělíme obvykle na 2 skupiny. Obaly nejbližší ke hmotnému tělu mají bezprostřední souvislost s lidskými vlastnostmi - jsou to těla nižší éterické (někdy nazývané pránické), emocionální (citové) a mentální (duševní). (Používají se různé názvy, někdy se tato těla nazývají souhrnně "tělo osobnosti".)

Nižší éterické tělo je informační maticí hmotného těla a určuje jeho fyzický vzhled a to jak vnější, tak vnitřních orgánů. Prostupuje tělo fyzické a energeticky ho vyživuje. Tělo tedy dorůstá do formy dle předlohy éterického těla, podobně, jako když pečeme bábovku ve formě. Emocionální tělo obsahuje informaciony pocitů, vše co charakterizujeme jako náš vztah k okolí - láska, nenávisť, lhostejnost, vnímání krásy, radosti atd. Obecně lze říci, že určuje naše charakterové vlastnosti. Mentální tělo je spojeno s myšlením - obsahuje informaciony všech našich myšlenek. Napadne-li nás nějaká myšlenka, pouze jsme vybrali - přečetli obsah nějakého informacionu v mentálním těle. Toto tělo tedy ovlivňuje naši inteligenci. Myšlenky také působí na těla vnitřní - tedy pocity a orgány fyzického těla. Tomuto odpovídá i zjištění, že nemoc lze způsobit i myšlenkou a v hypnotickém stavu lze navodit změny fyzického těla i změny pocitů. Z vystoupení hypnotizérů jsou dobře známy případy, kdy sugescí lze

přesvědčit člověka, který kouše cibuli, že jí jablko a ještě přesvědčivěji tuto teorii potvrzuje pokus, kdy objektu je vsugerována myšlenka, že drží žhavý předmět a ačkoli drží jen neškodnou hůlku, objeví se mu na ruce popálenina v reálném čase několika vteřin! S tímto jevem souvisí zřejmě i známá stigmatizace.

Vyšší těla již patří do duchovního světa - jsou to těla astrální, vyšší éterické, nebeské a tělo, Stvořitele (nebeské, božské), nazývaná jsou také "tělo duchovního já", či prostě duch..

Zatímco nižší tři těla jsou vázána úzce k tělu fyzickému, vyšší těla již fyzické tělo nepotřebují a mohou existovat i samostatně, např. po smrti těla fyzického. I během života se mohou dočasně oddělovat a existovat mimo fyzické tělo - to jsou ta známá vidění "duchů". Astrální tělo se nazývá také intuitivní, neboť informace v něm obsažené ovládají naše intuitivní rozhodnutí. Astrální tělo zajišťuje komunikaci mezi třemi nižšími a třemi vyššími těly.

Astrální těla různých lidí dokáží komunikovat mezi sebou - to jsou ty nevědomé sympatie nebo pocit, že se na vás někdo zezadu dívá. Vyšší éterické nebo jinak atmické tělo či tělo předloh, obsahuje předlohy "pravzory" všech orgánů a věcí. Podle těchto předloh se utváří hmotné tělo a člověk vytváří předměty dle představ - informacionů v tomto těle. Nebeské tělo nám umožňuje prožívat duchovní extáze, dosažené pomocí meditace, drog nebo speciálních technik. Poslední "božské" tělo nám zajišťuje propojení se Stvořitelem. Je vlastně jeho součástí. V něm si uvědomujeme, že jsme jen individualizovanou částí universální bytosti. Zde jsou uloženy skryté záznamy všech minulých životů, zde se rozhoduje o dalších inkarnacích komplexu nižších těl do hmotného světa.

Netvrdím, že právě toto rozdělení je jediné správné, neboť existují i mnohé jiné teorie o dělení "jemnohmotných", lépe však informačních obalech hmotného těla. Členění obvykle závisí na stupni rozlišení jednotlivých funkcí těchto těl.

Kdybychom chtěli všechny předchozí teorie shrnout do několika podstatných bodů, dospěli bychom asi k tomuto řešení:

- Lidské tělo je pouze nástrojem, který ovládá duše, aby se mohla projevat ve hmotném světě.
- Duše je neviditelnou (pro většinu lidí) složkou těla, která ve formě energetických polí různých frekvencí a vlastností obaluje fyzické tělo. Její součástí je energetické tělo, které zabezpečuje životnost organismu. Po oddělení duše od těla nastává smrt.
- Energetické obaly obsahují všechny informace potřebné pro vývoj fyzického těla a jeho funkci. V souhrnu představují osobnost člověka - jeho "já". Během života objem informací vzrůstá, nabyté zkušenosti se uchovávají ve vyšších vrstvách.
- Důkazy o existenci duše jsou převážně nepřímé. Komunikace s duševními - informačními poli je možná za výjimečných podmínek, důkazy - zjevení duchů v okamžicích smrti, předtuchy, vzpomínky na minulé životy nesporně existují.
- Pokud věda neuzná existenci těchto energo-informačních struktur, nemůže nikdy objasnit skutečnou podstatu jevů, označovaných za zázraky.

Snad poslední otázkou, která čeká na rozřešení je způsob kódování informací. Ze zkušeností víme, že si pamatujeme a dokážeme představit celé dynamické scény (tedy v pohybu). Informace musí být zobrazena v podobě jakoby filmu. Záznamové médium musí být dostatečně jemné a husté, aby byl obraz zachycen v přirozené podobě. Toto médium je navíc pro lidské smysly (hmotného těla) neviditelné. Těmto podmínkám vyhovuje jen jedna struktura, a to: atomy! Ty jsou kolem nás všude. Informace jsou tedy zachyceny všude kolem nás. Důkazy toho rovněž existují, ale o tom až příště.